

[Lembourn.]

er valgt for at repræsentere, så må man også være pædagog; på dette område har folketingets medlemmer i alt for høj grad svigtet. Der er ikke tilstrækkelig mange af tingets medlemmer, som har påtaget sig denne pædagogiske opgave, og den er nødvendig, hvis der i den danske befolkning skal skabes den nødvendige baggrund for at få de bevillinger igennem, som kræves, og for at få den forståelse for u-landspolitik, som kræves. Dette forudsætter en intens foredragsvirksomhed, en påvirkning fra folketingsmedlem til befolkning. Kan udvalget bidrage hertil, er også noget nyttigt gjort.

Endelig er det jo ikke sådan, som nogle er tilbøjelig til at mene, at u-landsdebat ikke rummer kontroversielle problemer. Det er jo ikke sådan, at vi alle er ganske enige om, hvorledes man skal føre u-landspolitik. Jeg har ofte hørt den betragtning fremsat, at en af grundene til, at u-landsproblemet ikke fænger, er, at der ikke er politik i det, at der altså ikke er meningsforskelle i det. Men det er der skam i allerhøjeste grad. Og måske kan dette udvalg bidrage til at trække dem frem. Man kan diskutere, hvilke lande man skal gøre indsatsen i. Der kan være meget forskellig opfattelse af, hvilke lande der trænger mest. Man kan diskutere, hvorledes man vil fordele bevillingerne på de mange forskellige områder, man har at satse på. Man kan diskutere den måde, man skal koordinere indsatsen på. Og måske er der noget om, at når der tales om manglende effektivitet — og det er der vel også tale om — så skyldes den måske, at man ikke har sammensat de former for indsats, man arbejder med, på den rigtige måde. Hvis et projekt skal give noget resultat, må det kombineres med en uddannelse af den lokale befolkning på det sted, hvor projektet sættes i gang, hvad enten det er et statsligt eller et privat finansieret projekt. Og det bør måske yderligere kombineres med den tanke, som mit partis politiske ordfører, hr. Poul Møller, har været inde på, at man — såfremt den lokale befolkning det pågældende sted på grund af manglende produktion af fødemidler lever på så lavt eksistensminimum, at det ikke kan præstere det arbejde, som er nødvendigt for at holde

projektet i gang — samtidig leverer landbrugsvarer, hvor det ellers kan lade sig gøre, og hvor det ikke strider imod religiøse tabu.

Måske er det denne koordination af investering, uddannelse og en stigning i fødevareforbruget det pågældende sted, som skal til for virkelig at skabe en effektiv u-landsindsats. En diskussion om emner af denne art hører hjemme i et sådant udvalg, hvor vi kan skaffe os de oplysninger, der skal til for at belyse, om vore tanker er rigtige eller forkerte, og hvor vi derefter, når vi har kunnet bedømme vore tanker på kendsgerningerne, kan gå ud til vore kolleger i folketinget og derefter ud til befolkningen og sætte den store bevægelse i gang, som u-landspolitikken nødvendigvis må have som baggrund, hvis den skal lykkes. Det er ikke et spørgsmål om eksperter. Det er et spørgsmål om at skabe en folkesag. Hvis dette forslag kan bidrage hertil, vil vi fra mit partis side love det en særdeles velvillig behandling.

Poul Dam: Der er jo i tidens løb blevet talt meget om disse problemer, uden at det har givet så forfærdelig mange resultater. Det må dog lige konstateres, at vi for nogle år siden fik lavet styrelsen for teknisk samarbejde med udviklingslandene, der bl. a. fik en række oplysningsopgaver, og som fik bevillinger, som den kunne anvende til at give videre til organisationer af den ene eller anden art, til kursus osv., bevillinger, der blev væsentligt mindre, end man dengang havde ønsket. Hvis vi følger hele denne lovgivnings udvikling, vil vi se, at der ikke er tale om, at det har skortet på initiativ hos regeringen eller senere hos styrelsen for teknisk bistand; man har derimod haft fornemmelsen af, at man manglede penge. Styrelsen har ikke kunnet få de bevillinger, som den havde hårdt brug for, den har manglet det fornødne personale, og den har med hensyn til oplysningsarbejdet specielt efter min mening levet på sultekur.

Nu skal dette forslag jo bl. a. tjene til, at et stående udvalg i folketinget skal være stående i den forstand, at dets medlemmer skal stå på landets talerstole og oplyse befolkningen om alle disse u-lands-